

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălămate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Adunarea generală a comitatului Sibiului.

Nu raportăm despre decursul acestei adunări, în care a presidat prima dată dl Maurițiu de Brennerberg, noul comite suprem și comite săsesc. Vom raporta cu alt privilegiu despre adunare. De astă dată vom prezenta publicului un act, în care se oglindează situațiunea noastră a românilor, nu numai din comitatul Sibiului, ci din întreg statul unguresc, în special din părțile transilvane.

Dl membru al reprezentanței municipale, P. Cosma, în numele românilor de o credință politică cu dînsul, răspundînd dlui comite suprem, după ce membrul sas, dl Bruckner, respunse în numele membrilor sasi, a dat expresiune amintitei situațiuni în următoarele:

„Ilustrissime Dle Comite Suprem! Să-mi fie permis înainte de toate a da expresiune durerii, ce o simț eu, și cu mine cred că o simțira toți românii de față, că noi nu fuserăm norocoși a auzi cuvîntarea de introducere în limba noastră maternă.

Ilustrissime Dle!

Dacă mai este vr'un popor în patrie, care are cuvînt a fi nemulțumit cu starea lucrurilor de astăzi, atunci negreșit locul prim în această situațiune deplorabilă i compete poporului român, care pur și simplu numai pentru acel păcat strămoșesc, că el există și voește să rămână aceea, ce l'a dat Ddeu, adică român, a fost împilat seculi întregi și mai este persecutat și astăzi în așa batjocorita eră a egalei îndreptări.

Chiar și măsurile excepționale, cari s'au luat în legea electorală pentru Transilvania și în alte legi de același spirit, precum și modul, în care s'a pus în lucrare legea pentru naționalități, atât cu privire la dreptul de limbă, cât și la denumirea funcționarilor, sînt mai mult măsuri luate contra românilor, pentru eludarea egalei îndreptări față de dînșii; pe când adevărata rațiune de stat și dreptatea ar impune imperioasă datorie aceloră, cari nainteă lui Ddeu și nainteă lumii sînt răspunzători, că acest popor vigoros n'a putut ține pas în progres cu alte popoare, cu cari conviețuiesc, ca pentru espierarea păcatelor din trecut, să-l ajute în mod părințesc și să-l ocrotească, ca și el să-și poată împlini chemarea și să ajungă pe frații săi, cu cari de o potrivă poartă sarcinile statului.

În această situațiune, este foarte natural, ca acest popor, contra aplecărilor sale naturale, și

contra innăscutei sale loialități, spre cea mai mare a sa părere de rău, să facă opozițiune guvernului.

Cine ar pute pretinde dela dînsul astăzi altă ținută, acela n'ar avè concept de demnitatea omului și de dreptate.

Dedați a fi sinceri și a lupta cu fruntea deschisă deci, acei membri ai acestei adunări, cari aparțin clubului românesc, vin prin organul meu a se prezenta Ilustrității voastre așa, precum după împregiurările de astăzi ei numai pot să fie, — ca opozițiune.

Aceasta însă nu va se dîcă, a face opozițiune a tout prix.

Românul este un element de ordine, și el nu doarece alta decît dreptate.

Noi nu facem răspunzători pe organul guvernului pentru păcatele legislațiunei.

Noi nu poftim, ca organul guvernului să violeze legea în favoarea noastră, căci chemarea lui nu este să facă legi, ci să executeze legile bune, rele, cum sînt ele.

În comitatul nostru între naționalitățile, ce-l compun, domnesce frățietate și deplină armonie, și dacă s'au ivit conflicte în trecut în viața noastră municipală, acelea au fost numai între universitatea comitatului și între organul guvernului, și după convingerea mea ele au fost provocate din scaunul presidial.

Ceea ce dorim și spre ce Vă rogăm noi este: Ca să respectați, și să faceți, ca și alții să respecteze legile, să le executeți, fie cu toată strictețea, dar cu dreptate, cu ecuitate și după adevărul lor înțeles.

Ca să țineți cont de postulatele dreptății de o potrivă față de toți locuitorii acestui comitat.

Ca să Vă nesuiți a Vă trage informațiuni adevărate despre situațiune și când vi se va cere, pe aceste baze să dați informațiuni și în sus.

Să nu dați credemînt linguișitorilor și aceloră, cari numai prin insinuări tendențioase și false sînt în stare a-și valida neînsemnata lor persoană și a-și crea existența pe contul loialității altora.

Cu un cuvînt să fiți ca un adevărat părinte al municipiului, în a cărui frunte v'a aședat grația Maiestății Sale.

Astfel credem noi, că Vă pricepeți și inși-Vă chemarea.

Pe acest teren apoi și pe noi, și pe întregul popor al acestui comitat l'Veți afla în giurul Ilustrității Voastre, ear nu în opozițiune.

Ca pe atare Vă bineventăm și Vă dorim din inimă, ca cu concursul tuturor să Vă puteți câștiga adevărate merite pentru Tron și patrie, și să meritați binecuvîntările poporului!

Să trăiți!

Vor fi și de aceia, căror li se va părè prea greu limbajul oratorului, cel puțin în parte. Sinceritatea în situațiuni grele e grea și chiar supercicioasă. Însă ea este alifie, care vindecă, precând linguișirea este miere, care alină momentan durerea ranei, ce se lăfescă mai tare sub alinarea momentană, și se alimentează, ca să se bobotească mai târziu și mai tare și să doară și mai amar.

Dorim, ca alifia să-și aibă efectul său, nu numai în sfera mărginită a comitatului, ci să afle resunet departe până la hotarele țerei și să pîtrundă vindecând în părțile, de unde așteptăm îndreptarea, curarea rezelor.

Revista politică.

Sibiu, în 23 Septembrie

Sâmbată s'a început în dieta Ungariei (casa deputaților) dezbaterăa asupra unei rezoluțiuni proiectate de ministrul president Tisza în privința insigniilor din Croația. Dezbaterăa a deschis-o deputatul Helfy. Dificultatea problemei sale, dîcă oratorul, se potențează prin împregiurarea, că aici se tratează de evenimente, despre care casă încă n'a ajuns a le cunoaște *ex offo* și cu toate aceste se cere îndemnitate pentru procederea guvernului din trecut. Oratorul nu poate dispensa pe guvernul actual, nici de responsabilitatea, că nu mai acum, după atâți ani, s'a decis a aplica lângă insignele statului unguresc și limba statului. Dacă momentul spre aceasta a fost bine ales, este altă întrebare. Dar că aceasta s'a întemplat noaptea pe ascuns este o vătămare de demnitatea națiunei. Oratorul înaltează față cu proiectul de rezoluțiune al ministrului president contra proiectul următoriu; 1. Desaprobare hotărîită față cu procederea guvernului. 2. Susținerea inscripțiunei ungaro-croate sub insignele comune, conform pactului. 3. Fiindcă insignele au fost numai un pretext pentru turburări, să se urgeze revisiunea pactului constituțional. În decursul discursului său Helfy cere, ca guvernul să fie dat în judecată și adică pentru-că n'a luat numai decît măsurile de lipsă pentru suprimerea turburărilor din Croația, ci a tîndălit cu negocieri pela Viena și în urmă vine ministru acum să ceară dela dietă sancționarea actelor rușinoase dela Agram. Deputatul

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

— Tu nu ești acela, de care am visat, sau ți-ai uitat limba născerei tale. Lăsați-mă amîndoi, tu și umbra ta; eu n'am să mai vorbesc; eu am jurat, să nu spui ceea, ce știu.

— Ai răbdare, dîse dannemanul cătră Cristian. La început ea este totdeauna așa. Roagă-te cu blîndețea și ea îți va spune viitorul.

Cristian înnoî rugarea sa și proceasa răspunse și în sfârșit, tot acoperindu-și încă ochii cu mâinile sale palide, într'un stil poetic, ce părea învîțat de rost;

— Înghițitorul urlă pe câmpii, catenele sale se rump; el se pricepită!... El precipită cătră răsărit, prin văile pline de otrăvi, de torfă și de mocirlă.

— Va se dîcă, că ne va scăpa? dîse dannemanul, care asculta cu evlavie cuvintele surorii sale.

— Eu vîd, replică aceasta, eu vîd mergînd, prin torenții puturoși, pe călcătorii de jurămînt și pe ucigașii! Înțelegeți voi aceasta? Șciți voi, ce vreau să dîc?

— Ba, eu nu înțeleg nimica, răspunse Cristian, care recunoscu referenul cântecelor vechi scandinave

a lui Voluspa; el credea a recunoaște și glasul din bolovani delă Stollborg.

— Nu o intrerupe, dîse dannemanul. Vorbesce numai Karino; te ascultăm.

— Eu am vîdut, cum sclikea focul în sala bogatului, replică ea; dară înaintea uși era moartea.

— Pentru junele acesta dîci tu aceasta? întrebă dannemanul pe soru-sa.

Ea continuă, ca și când n'ar fi auzit întrebarea.

— Într'una din zile, pe câmp, eu am dat hainele mele la doi oameni din pădure; după ce erau îmbrăcați, erau ca doi eroi: omul gol este fricos.

A! veți! esclamă Boetsoi privind spre Cristian cu aer de triumf naiv; veți, ea vorbesce cu minte:

— Așa crești?

— Da, așa cred. Ea își recomandă a te îmbrăca și arma bine.

— Sfat bun, de bună seamă; dară aceasta este totul?

— Ascultă, ascultă, ea are să mai vorbească, dîse dannemanul.

Și proceasa replică:

— Nebunul crede, că va trăi în veci, dacă fuge de luptă; dară însuși bătrînețele nu-i vor da pace: sulita sa fi o va da. Înțelegeți? Șciți ce vreau să dîc?

— Da, da, Karino! esclamă dannemanul mulțămînt. Tu ai vorbit și acuma poți adormi iară; copii te vor pădi și n'ai să măi fi tulburată.

— Lăsați-mă dară, dîse Karina; acuma, vala recade în noapte,

Ea își ascunse fața în invîlitoră și trupul ei părea, că se adăncescă și dispare în salteaua sa din pene de puf, un dar prețios, ce îl făcuse dannemanul, plin de venerație pentru dînșă.

Bătrîna femeie, a cărei somn resistase sgomotului prînzului și conversațiunei, par'că se trudea a-și aduna gîndurile. Ea întinse mîna și dannemanul puse mîna lui Cristian într'însa; dară ea și-o retrase îndată cu un fel de spaimă, dîcînd în limba svedică:

— O! Doamne! ce-e? Dta ești, domnule baron? Eartă, că nu mă scol. Eu atîta m'am ostenit în biata viața mea!

— Te înșeli, draga mea, răspunse Cristian, Dta nu mă cunosci: eu nu sînt baronul.

Dannemanul vorbi cu soru-sa pe semne în același înțeles, căci ea replică în limba svedică:

— Eu știu bine, că dta mă înșeli; marele iarl este aici! Ce face el aici! Ce face el la noi? Nu vrea el, să lase pe aceea să doarmă, care a veghiat atîta...

— Nu băga în seamă, ce dîce, replică dannemanul, adresându se cătră Cristian; spiritul ei a adormit și continuă visul. Îndată are să vorbească cu minte. Și el adăogi pentru soru-sa:

— Ei, Karino, uită-te la junele acesta și spune-i, dacă are să vie cu mine, să vînmă răutăciosul Țeranul dalecarlian așa numesce ursul, a cărui nume nu-l rostescă bucuros. Karina își ascunse ochii și vorbi vioiu cu fratele său.

Szilágyi se mărginesce pe lúngă combaterea și lăpădarea proiectului de rezoluție venit din partea ministrului president Tisza, ministrul și contele Szapáry, ministrul de financie apără proiectul. Acest din urmă a dovedit cu acte, dice „N. fr. Presse“, că insignii cu inscripțiuni în două limbi a suferit guvernul Croației dela 1880 incoace. Szapáry încheie că cu Croația au a se complana alte cestiuni cu mult mai momentose, și la așa ceva este gata a întinde mâna. Desbaterea s'a continuat astăzi.

„N. fr. Presse“ în numărul de Duminecă dimineața publică un articol semnificativ privitoriu la afacerea ungaro-croată. Articolul dice, că din momentul, de când au fost cunoscute declarațiunile d-lui Tisza din clubul partidei liberale, n'a mai putut fi nici o îndoială că pacea cu croații este făcută. După ce articolul tacează atât procedura lui Tisza, ca și a opozițiunei unguresci de tactică rea, care oferă separatiștilor croații mănunchii binevenit pentru atacuri nouă, continuă: Croații, aceasta e clar, au câștigat în parte-le pe dl Tisza. Dacă însă și Tisza a câștigat pe croați, este mai puțin pozitiv. Firesce, ministrul president unguresc, dice, că acum s'a sfârșit și răbdarea lui. Dacă s'ar vedea că cestiunea insigniilor n'a fost cauză, ci numai pretecest, atunci statul unguresc ar valida autoritatea sa cu toată ponderanța. Acest „atunci“ a fost însă fa tal pentru multe guverne. Și pentru ce atunci? Nu va fi aplecarea spre împăcare și atunci scopul înalt îl laudă pe Tisza astăzi? Aplecarea spre împăcare este virtute, durere însă nu princip; sânt puncte în contrastele intereselor, în care sau trebuie să resignăm la preferența împăcării sau la interes. Și cine garantează dlui Tisza, că în cazul concret puterea va mai fi în mâinile sale spre a valida autoritatea statului unguresc? Pacea ce a făcut el cu croații, este pace putredă. Și pentru ce să vorbim adevărul, observatorului nepreocupat i se obtrude părerea, că dl Tisza n'ar fi făcut pacea aceasta, dacă ar mai fi fost acel puternic și acel dispunătoriu Tisza, cum s'a arătat el de atâtea ori în cestiuni de politică internă ungurească. Acest Tisza ar fi dictat croaților pacea în loc, ca să sufere a i o impune. Descoperind însă la bărbatul de stat unguresc cu multe experiențe, o virtute de tot nouă, aplecarea spre împăcare, ni se pare că am descoperit dovada, că el — din necesitate a creat o virtute.

Înainte de desbaterea asupra proiectului de rezoluție mai sus amintit s'au prezentat casei deputaților un comunicat din partea ministrului president, din care se vede, că delegațiunile sânt convocate pe 23 Octomvre n. Intre alte deputatul Iranyi s'a motivat propunerea, conform căreia guvernul să fie însărcinat a cerceta după casele, care au silit pe ciangăi, după repatriare, a se întoarce de unde au venit.

În impregiurările de astăzi, credem că nu este de prisos să înregistrăm un eveniment, care s'ar pără neînsemnat. „K. K.“ anunță că „părțile transilvane au a fi reprezentate, cu ocaziunea festivităților dela Seghedin (venirea împăratului) în mod istoric și prea interesant.“ Foaia clujană spune mai de parte, că urmașii acelor deputați, cari la 1772 au subscris sancțiunea pragmatică, au să se prezenteze la Seghedin într'o deputațiune. Conducătoriu deputațiunei va fi baronul Carol Apor. Aceștia vor cu ocaziunea aceasta să înființeze și o

fundatiune pentru ajutarea fetelor, care s'au născut în același timp, în care s'a născut Elisabeta.

Polonii din Galiția se ocupă cu ideea de a crea un corp de miliții naționale polone, care în timp de resboiu să facă o parte constitutivă din armată.

Purtarea necuviincioasă a publicului parisian, când cu sosirea regelui Spaniei la Paris, a avut drept consecență demisionarea ministrului de resboiu francez. Aceasta și arestarea lui Antoine, cetățan din Metz, despre care se dice că ar fi compromis lucruri de trădare de patria, a făcut turburare în presa franceză. Organul radicalului Rochefort, în neliniștea sa cere ca represalie alungarea tuturor nemților din Franca. La acestea „Național Ztg“ din Berlin reflectează, că alungarea nemților n'a adus Germaniei nici în 1870 nici o pagubă și Franciei nici un folos. O mulțime de lucrători și comercianți harnici au venit în Germania, de atunci incoace industria franceză este în decadență. Influența ce esercită alungarea germanilor din stabilimentele franceze, se simte favorabil pentru esportul german. Francezii, prin sumutările asupra germanilor precum și asupra lui Alfonso fac treburi „pour le roi de Prusse“.

Regele Serbiei a adunat Vineri pe toți oficerii din garnisoana capitalei serbesci într'o conferență. A calificat pe radicali de elemente revoluționare, în contra cărora trebuie pășit energic în interesul statului și al dinastiei. Regele a esprimit speranța că oficerii în zilele acestea grele vor fi supuși. După un discurs de un pătrariu de oară regele a părăsit pe oficerii, cari n'au dis un cuvânt.

Călătoria dlui Brătianu.

Cetim în „Times“ dela 28 Septemvre:

Visita dlui Brătianu în capitala Austriei, urmând de aproape pe aceia a regelui României; primirea sa de către împăratul, precum și lungile sale întrevederi cu comitele Kalnoky, au atras neapărat atențiunea tuturor. Corespondențele nostru din Viena ne spune, că după opiniunea celor mai bine informați, în aceste întrevederi n'a fost vorba despre o alianță regulată între cele două state și mai puțin încă despre o aderare formală a noului regat la alianța austro-italo-germană; negocierile însă au avut în vedere un însemnat scop politic.

Amândouă guvernele doresc să stabilească între dusele relațiuni amicale în locul actualelor bănueli și neînțelegeri și primul ministru român s'a dus să discute cestiunea în persoană cu ministrul de afaceri streine al Austro-Ungariei.

Toate aceste lucruri ne par probabile. E în totdeauna periculos pentru un stat mic să se lege cu nise state prea mari; prin aceasta el perde controlul propriei sale politice și este în pericol de a fi atras în nise aventuri, cari pot să-i aducă puține foloase, dar cari pot să-i compromită întreg viitorul.

Experiența, pe care România a făcut-o de curând și va servi de lecțiune în această privință.

În același timp, România are cele mai bune motive pentru a căuta să stabilească relațiuni amicale cu Austro-Ungaria. Cu toate protestele sale și cu tot refuzul ei de a lua parte la conferența din Londra, a vădut că s'a regulat cestiunea Dunării și nu poate spera că se va împotrivi mult timp otărîrilor întregii Europe. Se înțelege, prin urmare, că atât Regele Carol I. cât și dl dl Brătianu doresc să se înțeleagă cu Austria în aceasta privință.

România mai are și un alt motiv mai puternic pentru acțiunea ei de față. Insurecțiunea din Bosnia și din Erțegovina a făcut acum câți-va ani pe Rusia să apără ca o apă-rătoare a slavilor oprimați în contra Turciei. România n'a dorit să ia parte la luptă, dar fiind-că nici o putere n'a dorit să-i garanteze neutralitatea, ea a fost silită de a sări în ajutorul Rusiei și a lua parte la un resboiu costisitor, din care n'a tras decât puține foloase. Acum o frământare analoagă a început a se manifesta în peninsula balcanică și nu e de mirare dacă guvernul din Bucuresci temându-se de o reînnoire a agitațiunilor panslavistice și de nese complicări europene, să dorească să capete spriginul Austro-Ungarie pentru a se opune la trecerea voluntarilor ruși sau a unei armate rusești pe teritoriul ei.

România este legată prin drumuri de fer cu Ungaria și cu Galiția; Austria ar pute prin urmare să ocupe în dată regatul la cas de trebuință. Dar de aceasta nu va fi nevoie. Nici o armată rusească nu va îndrăzni să treacă prin România când va ști că e amenințată de o armată austriacă în flanc. O bună înțelegere deci cu Austria poate protege pe România de o presiune din afară în cas de răcoala. Prin aceasta s'ar pute impune pacea populațiunilor din peninsula balcanică. Când ele vor ști că drumul pe uscat este închis unei armate rusești, nu vor mai căuta se atragă din nou pe Rusia într'un resboiu cu Turcia. O înțelegere deci între Viena și Bucuresci va contribui în mare grad la manjinearea linisei în Europa orientală de Sud.

Însemnătatea capitală a alianței României cu Austro-Ungaria sau cu Rusia, reese din pozițiunea geografică a regatului. Dar ea are o mare valoare și din alt punct de vedere. În Transilvania, Nord-Vestul Ungariei și Basarabia se află trei sau patru milioane de Români. Prin urmare, în cazul când Rusia sau Austria ar fi în pozițiunea în care comitele Cavour și Napoleon III-lea a găsit în 1858 — adică în căutarea unui pretecest de resboiu — România ar putea oferi pretecestul dorit. Un stat, care poate pricinui asemenea greutăți nu poate fi trecut cu vederea, mai cu seamă dacă considerăm că mijloacele sale de atac nu sânt de desprețuit. Bravura armatei sale s'a dovedit la Plevna, unde a scăpat pe Țar dintr'o pozițiune din cele mai compromițtoare. Și faptul că România a susținut toate cheltuelile resboiului fără ași mări datoria publică, dovedesce o mare putere financiară.

(Va urma.)

Coropondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Abrud, 18 Septemvre 1883. Onorată Redacțiune! Însemnătatea cea mare a asociațiunilor e deja recunoscută, ceea ce individului îi este cu neputință a realiza, îi este cu putință asociațiunilor.

Odată recunoscută însemnătatea cea mare a asociațiunilor e datorința indiviților a se asocia în tot felul de reuniuni, ca în modul acesta să se ajungă scopul, ce vreau al urmări și dacă alte popoară, cari stau cu mult mai înainte de cât noi, atât în ce privesce știința, cât și materia se asociază, se într'unesc în reuniuni, atunci cu atât mai de lipsă ne sânt nouă asociațiunile.

Dar, cu o satisfacțiune, cu o mulțamire, cu o bucurie putem dice, că am început și noi a îmbrățișa ideea asociațiilor și vedem că pre și ce merge cuprinde un teren mai mare.

Nu e vorbă! Ne aflăm și trăim în impregiurări critice, încât dacă noi nouă nu ne vom ajuta, ar însemna, că am renunțat de a mai trăi ca popor, știut lucru fiind, că un popor întocmai ca un in-

— Vorbesce în limba svedică, căci o scii, îi dice Cristian, care dorea a înțelege procedeu procesei. Te rog, buna mea maică, spune-mi, ce am să fac.

Proroceasa închise ochii cu un fel de furie și dice:

— Sper, că ești mulțamit, dice el către Cristian, luând o funie lungă dintr'un unghiu al odăiei, prorocirea este bună!

— Foarte bună, respunde Cristian. De astă dată am înțeles și eu. Oamenilor cu minte nu le folosesce nimic a se ascunde, mai sigur este a merge drept în fața inimicului. Dar așa să plecăm scumpe gazdă! Da, ce vrei să faci cu funia aceasta!

— Dă-mi brațul tău, respunde dannemanul.

Și el înfășură funia cu mare îngrigire impregiurului brațului stâng a lui Cristian.

— Asta trebuie să o facem în hazul rătăciunilor, dice el; de cumva îți va apuca brațul acesta cu ghiarele, tu ai să i spinteci burta cu feral acesta; dară eu am să-ți mai spuie pe drum, ce ai de făcut. Acuma ești gata, să plecăm.

— Ei bine, esclamau oficerii, cari așteptaseră pe Cristian în tindă, o să avem noroc?

— Încât pentru mine, dice Cristian, parcă sânt invulnerabil; dară, încât pentru urs, mă tem că el nu va ave atâta noroc a mine. Proroceasa a dis, că el va fugi spre răsărit.

— Ba nu, replică dannemanul, a cărui aer serios și încreștat impuse tăcere tuturor glumelor; s'a dis

că înghițitorul s'ar precipita spre răsărit, însă nu că n'are să fie ucis. Să mergem.

Înainte de a însoți pe Cristian la vânătoare, noi ne reîntoarcem pentru vre-o câteva momente din castelul Waldemora, de unde plecase baronul împreună cu toți bărbații întregi din societate și cu două s'au trei sute de mânători, îndată după răsăritul soarelui.

Ținta, spre care se îndrepta goana aceasta domnească nu era așa sus în munți, ca căsuța dannemanului. Și doamnele putură merge acolo, unele hotărâte a vedea cât se poate de aproape vânătoarea de urs, altele mai puțin curagioase, se mulțamiră a merge până la marginea pădurilor. Intre cele dintâiu era Olga, jalusă să arete baronului, că ea se interesează de vitejiile sale; între cele din urmă, era Margareta, care puțin se îngrigea de vitejiile baronului și domnișoara Martina Akerstrom fica parochului local și incredințata locotenentului Osburn; o persoană escelentă, cam prea roșie la față însă plăcută, afectuoasă și sinceră: Margareta se imprietinise cu dânsa mai bucuroasă decât cu ori și cine alta. Spunem în treacăt, că parochul Mikelson, despre care era vorba în istoria baronesei Hilda, era mort de mult, după ce se certase în mod nesocotit precum se dicea, cu baronul Olaus. Succesorul său era un bărbat foarte cinstit, și deși denumit de domnul castelului, care avea și drepturi feudale el arăta multă vrednicie și independență în relațiunile sale cu omul de zăpadă. Baronul poate a înțeles,

că este mai bine a rămâne în relații bune cu un bărbat de frunte decât a fi nevoit a cruța relele pasiuni a unui amic periculos. El îl cinstea și parochul pleda adese ori pe lângă dînsul cauza celui slab și sărac, fără a-l irita prin francheța sa.

Ei mergeau cu toții în destulă linise la vânătoarea baronului. Nimenea nu aștepta a da de urși într'o regiune așa aproape de castel, mai cu seamă, după mai multe zile de sgomot și festivități. Ursul e neîncreștat și posomorit de felul său. El nu iubescce nici sunetele orchestrei nici focurile artificiale și totuși oaspeții își șopteau în ureche, că decumva o să întâlnească pe vre'unul, nu poate fi decât un urs îmblânzit jucător bun, care ar veni de sine să dea domnului castelului ghiara. Timpul era minunat, căile pădurilor foarte practicabile, încât și oaspeții mai în vârstă merseră ca la o promenadă bucuroși în trăsurile lor până la un pavilion șerănesc foarte confortabil, unde aveau să dejune și să prânzească la cas, când vor fi ucis vânătorii urși și iepuri.

Îndată ce castelul era aproape de desert, Iohan după ce îndepărtase sub diverse preteceste pe servitorii, de cari nu era sigur, procese la funcțiunile inquisitorului, cu care se lăuda atâta și scrisse cu punctualitate, oară de oară, darea sa de samă a zilei:

„Nouă oare. — Italianul sbiară de foame și de sete. — Îl fac să tacă; nu este greu.

„Nimenea în Stollborg decât Stenson, avocatul și micul său lacheu. De Ulf, bețivul, nici nu vorbesc. Cristian Waldo a dispărut, decumva n'a fi

divid, dacă nu lucră, dacă e cuprins de inerție, de nepăsare, de letargie e pe calea peirei, ceea ce mai curând sau mai târziu trebuie să se întempele.

Am dis însă mai sus, că din fericire ideea asociațiilor cuprinde și la noi un teren din ce în ce mai larg, așa în cât din, și cu modeste noastre puteri, de cari dispunem, nisum totuși la luminarea, la cultivarea noastră și a poporului nostru.

Ba ce e mai frumos, mai îmbucurător, când vedem emulând paralel cu secul bătălesc, secul femeesc.

Da, reuniunea femeilor române Brașovene, Sibiene, Chiorene, Abrudene etc. al căror scop precum este destul de bine cunoscut e înființarea de scoale, unde lipsesc, pentru fete, pentru luminarea fiitoarele mame, — nu e alt ceva de cât emulare.

Ce sublim și măreț scop, pentru că cine dintre noi nu scie influința cea mare a mamei asupra creșterii odraslelor omenesci. Cine nu scie că aceea ce e, și vrea mama, aceea vor fi copiii ei. Cine nu scie mai departe, că bărbații cei mai celebri, capacitățile cele mai mari, mamele lor au avut și au de ale multămi, că au devenit aceea ce au devenit, reformat în una sau altă direcțiune a genului uman.

Da St. Doamne, așa este, mamele au fost acelea, cari au știut da copiilor lor astfel de creștere, de educațiune, în cât au fost luceferii lumii, — și posteritatea nu va ave de cât ale fi multămitoare.

Premițând acestea vin la adunarea generală a reuniunii femeilor române din Abrud.

La 8/20 Septemvre la 3 oare după amiază, casele Prea Stimatei Doamne președintă, Anna Gall, erau pline de membri, la vre-o 60 Doamne și Domnișoare și la circa 30 bărbați.

Președinta prin o vorbire însuflețitoare, în care arată scopul reuniunii, — necesitatea cea mare a unei scoale de fete în opidul Abrud, dechiară ședința de deschisă.

După cuvântul de deschidere urmează raportul comitetului, și rațiociniul cassariței, carele se cetesce din poziție în poziție.

Din rațiociniu s'au vădut că fondul reuniunii cu începerea anului curgător 1883 a constat din 2354 fl. 93 cr. bani elocați parte la institutul „Albina,” parte la privați, și din 196 fl. 1 cr. în bani gata; ear de present fondul reuniunii dispune de 3070 fl 8 cr.

După cetirea rațiociniului, carele cu bucurie se primesc din partea adunării generale, se esmite o comisiune în persoanele St. Doamne Anna Lobonț și Florentina Ternovean pentru încassarea de tace restarte și înscrierea de membrii noi, spre care scop ședința se suspende pre 1/4 de oară.

Redeschidându-se ședința se raportează adunării că au încurs ca restanțe 27 fl. ear dela membrele fundătoare și ordinare nou înscrisei precum și dela membrii ajutători 78 fl. în total deci 105 fl.

Acest raport, se ia la cunoscință din partea adunării.

Budgetul se statorcesce cu 20 fl. v. a.

Lipsa cea mare, necesitatea imperativă pentru deschiderea cât mai îngrabă a unei scoale de fete în Abrud fiind foarte simțită și reclamată de impregiurarea, că atât părinții fetelor din Abrud, cât și din giur sunt siliți din această cauză ași da fetele parte la scoala de stat din loc, parte la o casă privată, unde după cum sunt informat primesc în aceea casă privată instrucțiune cu deosebire în lucrul de mână la vre-o 30 de copile.

bolnav și în pat. Advocatul, care locuiesce în odaia sa cu dânsul, nu lasă pe nimenea să între și începe a-mi deveni suspect.

„Dece oare. — Căpitanul mă întreabă, dacă este vreme să înceapă. Încă nu. Italianul are încă prea multe puteri. Cristian Waldo e de bună seamă la preumblare. Eu am intrat în odaia faimoasă, am găsit acolo pe avocatul ocupat cu lucrul. El ăce că nu scie, unde s'a dus omul cu marionetele. Iam vădut bagagiul. El nu este departe.

„Unspredede oare. — Am găsit pe servitorul lui Cristian Waldo în grajdurile din castelul nou. L'am făcut să vorbească. El scie numele cel adevărat al stăpânului său: Dulac. El ar fi francez, nu italian. O descoperire mai interesantă dela acest Puffo, adecă: avem doi Waldo în loc de unul, Puffo n'a ajutat a seară la marionete și Waldo cu care am vorbit eu (omul cu semnul cel roșu) mi-a spus de ce minciuni. Soțul său dela reprezentație nu este cunoscut lui Puffo. Acest Puffo a fost ieri beat, el a adormit. El ăce, că nu 'și poate închipui, prin cine a fost înlocuit. Aveam de gând să-l trimit la căpitan, dară se pare că a spus adevărul. Eu nuperd din vedere. El imi poate fi de folos.

„Acest al doilea Waldo ar fi dară falsul Goefle. Dar așa, ca să n'avem aer de neîncredere o să-i prindem de seară pe amândoi. Eu cred că am vădut pe Stenson neliniscit. Am dis să-l lase în pace. În tot cazul trebuie să se liniscească ca să nu ne scape.

Avându-le acestea în vedere comitetul în una din ședințele sale, au adus un conclud de cuprinsul că, dacă din venitul anual al reuniunii ar rămâne un plus de cel puțin 100 fl spre capitalizare, se hotărăscă adunarea generală, ca cu începerea anului școlar 1884/5 să se înceapă scoala.

Adunarea generală, după ce Prea stimata Duă președintă se oferesce a da dela sine 50 fl. v. a. dacă se va descide scoala, și după ce stimata d'nă Iulia Văsiu se oferesce a da gratuit localul de școală, cari oferte se primesc cu multămită, — primesce propunerea comitetului ca cu anul venitor școlar 1884/5 să se deschidă scoala, în cazul când va fi ascurat venitul pentru susținerea ei — scoalei — cu un plus de cel puțin 100 fl. v. a. spre capitalizare.

Însercinându-se totodată comitetul a ruga pentru ajutoare Venerabil. Consistoare, Asociațiunea Transilvaniei, Institutul „Albina,” Reuniunea femeilor din Brașov.

După cum se poate vedè din acest conclud, condiționat s'au hotărît a se deschide scoala de fete din Abrud, a cărei lipsă e destul de simțită.

Atărnă îndeplinirea acestui conclud dela spriginul ce-l va ave reuniunea dela locurile competente.

Sperăm însă, că precum acelea locuri au avut mâna deschisă față de alte instituțiuni, cari nisuesc la luminare, la cultură vor avea și față de această reuniune al cărei scop nu este carăși altul decât lumină, cultură.

Sperăm mai departe că, cu deschiderea odată a acestei școli, vè concurge cu ajutoriul lor în un număr, în o măsură mai mare și cei mai de aproape interesați anume părinții copilelor.

Sperăm în fine și avem toată încrederea că până când în fruntea acestei reuniuni vor fi actualii membri ai comitetului, în frunte cu zeloasele, Prea Stimatea Doamnă președintă și v. președintă reuniunea va înainta va trebui să înainteze după cum a înaintat în scurtul timp de 2—3 ani, de când sunt în fruntea ei, ceea ce poate fi comitetului de fală ear nou de bucurie.

Comitetul în fine propune, ear adunarea generală primesce de membri onorari a reuniunii pre Stimatele Doamne: Constanța Dunca Schiau, Iudita Măcelar, Maria Cosma, Ecaterina Gall, Carolina Balint, Aurelia Vulcan.

Terminate fiind agendele președinta multămesce D. membrii pentru participarea dlor în un așa număr frumos la această adunare, promițând că încât o vor ajuta puterile va nisui ca reuniunea să fie totdeauna la înălțimea ei și șifdechiară ședința de închisă.

Ca de închieere notez că la invitarea Prea Stimatei Doamne președintă la oarele 8 ne aflăm cu toții în localul casinei române, unde au avut loc o cină comună, amintesc că era ziua stei Anna.... după cină a fost joc.

Unul din cei prezenți.

Varietăți.

* (Escelenția Sa Părintele Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul cu trenul accelerat de astăzi sosesc la Sibiu.

* (Personal.) Dr. Ioan Vancea, metropolitul gr. cath. din Blaș, a anunțat autoritățile arangitoare din Szegedin, că în 14-16 a lunei curente se va presentă acolo împreună cu un membru al capitolului la festivitățile de primire a Majestății Sale. Ase-

mene aflăm, că și D. Dr. Victor Mihaly, epp. gr. cat. a Lugoșului va lua parte cu 5 reprezentanți a diecesei Sale la solemnitățile din Szegedin.

* (Himen.) Duminecă 7/25 s'a serbat Dl Dr. Ioan Crișan, profesor seminarial Andreian, cunună sa cu Dșoara Maria Roșca, fiica dlui jude reg. Petru Roșca, în biserica gr. or. a cetății din loc.

* (Comitetul asociațiunei Transilvanie) s'a adresat cătră direcțiunea institutului „Asilul Elena Doamna” din România cu rugarea de a se trimitte o institutoare dintre absolventele Asilului pe sama nou înființândei școli secundare de fete din Sibiu. Direcțiunea a trimis pe Dșoara Eleonora Tănăsescu.

* (Societatea pentru fond de teatru român.) Comitetul societății, care are reședința sa în Budapesta, a ținut la 2 Oct. ședința sub presiul dlui Iosif Hosszu. Cu această ocaziune s'a scronțat și cassa, și s'a constatat, că Societatea are: în hârtii (obligațiuni de stat, acții și în libele dela „Albina”) 32,563 fl. 50, în bani gata 24 fl. 26, cr. cu totul 32,587 fl. 76 cr.

* (Esposițiune mare de poame) s'a deschis Duminecă în 7/25 în loc. Localul esposițiunii este arangiat cu mult gust și poamele espuse de sute de speții într'o abundență foarte mare sunt de calități escelente.

* (Băile din Tușnad și Vălcele) sunt luate în arândă de o societate engleză. Tușnadul pe timp de 49 de ani pentru prețul de 300,000 florini, ear Vălcelele pe timp de 29 de ani pentru 200,000 fl. din cari în intervalul acesta, 150,000 se fie întrebuințați pentru îmbunătățiri și înfrumșetări, ear 50,000 sunt a se plăti în numerar proprietarilor din localitate.

* (Poetul Eminescu) persoana grată la curtea din București, și director al diariului opozițional, „Timpul”, scrie „S. d. Tageblatt” de aici s'a alienat pe neașteptate. Ni se pare că „S. d. Tageblatt” a cules scirea dintr'un isvor foarte nesigur și necurat din „Bucarester Zeitung” redactată de Hans Kraus, care adună informațiunile sale din cafenele de pe strade și din inchipuirea proprie și le depune parte în foaia sa parte le trimitte la „P. Ll.” ca corespondențe originale. Eminescu e bolnav de astă vară dară este mai mult de o lună, de când am cetit că merge spre însenătoșare.

* (Ucigașii lui Mailath.) Luni în 1 Octomvre st. n. s'a început pertractarea finală a ucigașilor lui George Mailath „judex curiae” și s'a terminat Vineri în 5 st. n. — Spanga ș'a recunoscut fapta; Pitely numai în parte, ear Berecz, husarul lui Mailath, nu vrè să scie nimic de culpabilitatea sa. Sâmbătă în 6 st. n. la 12 oare s'a anunțat sentința din partea tribunalului. Toți 3 criminaliștii fură judecați la spânzurătoare, cu aceea, că 'ântăi să fie executat Spanga, apoi Pitely și pre urmă Berecz, a cărui peccat este mai greu. Acusații au apelat.

Loterie.

Sâmbătă 6 Octomvre 1883

Viena:	63	54	57	80	81
Timișoara:	17	58	27	12	88

Bursa de Viena și Pesta.

Din 6 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.60	119.40
Galbin	5.66	5.67
Napoleon	9.60 1/2	9.49

XIII.

Nouă ne este permis, până ce grăbește depeșă aceasta la baron; a grăbi noi înșine la căscioara lu Boetsoi, de unde bravul acesta danneman voia să ducă pe Cristian fără altă urmă, decât o funie și un băț ferecat.

— Stăi! ăse maiorul, amicul nostru trebuie să fie echipat și armat. Ferul dtale este bun, jupéne Joe; dară un cuțit bun norvegian va fi și mai bun și o pușcă bună nu va fi prea mult.

Cedând stăruințelor maiorului și locotenentului, Cristian fu nevoit a se îmbrăca cu o vestă din pele de ren și a se încălța cu cizme de păslă fără talpă și fără cusură, încălțăminte moale ca un ciorap, care nu alunecă de loc pe gheață și prin zăpadă și este impenetrabilă pentru frig. Apoi amici lui Cristian îl armară și îl provădură cu praf de pușcă, cu gloanțe și îi puseră o căciulă de blană în cap și apoi traseră la sorți locurile pentru vânătoare.

— Eu am numărul 1! esclamă maiorul vesel; dar așa eu cedez lucrul meu lui Cristian și mă pui la o sută de pași înderțul lui; locotenentul în stânga, caporalul în dreapta mea, tot la o sută de pași îndepărtare. Mergeți dară și numerați pașii; noi vè urmăm, după ce veți fi numărat o sută și ne veți fi dat semnul.

Toate lucrurile așa regulate, Dannemanul împreună cu Cristian mergeau în frunte, și fie care mergea observând distanțele hotărîte. Cristian admira ordinea aceasta de bătălie chiar la plecarea. (Va urma)

„Două-sprè-dece oare. — Eu sciu toate: eată îți trimit dovada cea ascunsă și destăinuirile Italianului. (N'a costat nici o osteneală; singur aspectul odăiei rozelor l'a făcut să vorbească.)

Cristian Waldo este acela pe care-l cauți. El e frumos și bine făcut; semnamentul său se potrivește tocmai cu figura falsului Cristian Goefle. Italianul nu scie de omul cu semnul cel roșu în față.

„Faimoasa dovadă, ce ți-o procur gratuit era ascunsă între două petri, îndosul hogarului, într'un loc foarte bine ales, ce ți-l voi arăta. Eu am fost însuși de l'am căutat și ți-l trimit fără ca să sciu ce valoare are. Dta vei judeca însuși. Am pus pe dl Italian să dejune, numele său cel adevărat este Guido Massarelli.

„Nu te grăbi cu vânătoarea și nu arăta nici o nerăbdare. De cumva s'ar afla în scrisoarea ce-ți trimit ceva serios și decumva escamotorii aceștia ar fi înțeleși cu Guido, ei n'au putut comunica de eri, și noi îi trimitem bine. Toate căile sunt pășite. Guido se imbie a se pune în contra lor, dară eu nu mă încred în el. De cumva toate aceste n'au să fie altceva decât o mistificațiune, ca să te faci să plătești, noi plătim altfel și plătim scump!

După-ce Iohan își încheiase buletinul său, îl puse în portfoliul luat de la Guido și îl trimise, bine sigilat sub adresa baronului, la locul de rendez-vous al vânătoarei, prin agentul său cel mai sigur.

Nr. 197

[544] 1-3

CONCURS.

Spre întregirea stațiunilor învățătoresci în următoarele comune din protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termen până la 15 Octombrie st. v.

1. Vinerea salariu 300 fl. cuartir și lemne de foc.

2. Orășcioara de sus salariu 300 fl. cuartir și lemne de foc.

3. Balomiri salariu anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

4. Acmar salariu 150 fl. cuartir și lemne de foc.

Cererile concursuale instruite conform prescrierilor din vigoare a se adresa la oficiul protopresbiteral.

Orăștie 20 Septemv 1883.

În conțelegere cu comitetele parochial concerninte

Oficiul protopresbiteral gr. or.

Nr. 168

[545] 1-3

CONCURS.

Spre ocuparea postului învățătoresc la scoala gr. or. din Săcădate, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs până în 15 Octombrie c. st. v.

Emolumentele sânt:

1. 151 fl. în rate anticipative trimestrali.

2. Folosirea grădinei jumătate de lângă școală, a cărei venit anual e 10 fl.

3. Cuartir în edificiul școlii.

Dela concurenți să cere se fie absolvat 4 clase gimnasiale și pedagogia și să fie versat în tipic și cântările bisericesti.

Cererile instruite conform prescrierilor legilor din vigoare sânt a se așterne la subscrierul oficiu protopresbiteral.

Avrig 29 August 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Nr. 331 Scol.

[533] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci la școlile confesionale gr. or. din comunele mai jos numite se escrie concurs cu termenul până în 29 Septemvrie a. c. st. v.

1. Costeni cu salariu anual de 120 fl. v. a. cuartir în edificiul școlii și 3 stângini de lemne, din cari se va încălzi și școala.

2. Dobric însoțită cu Dobriținașul cu salariu anual de 150 fl. v. a. din cari 100 fl. v. a. va solvi Dobricul și 50 fl. v. a. Dobriținașul.

3. Stoiceni au salariu anual de 120 fl. v. a. cuartir și lemne trebuincioase.

4. Incu cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

5. Borcut cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

6. Mașca cu salariu anual de 100 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

7. Peteritea cu salariu anual de 120 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

8. Valeni cu salariu anual de 130 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

9. Suciul de jos cu salariu anual de 100 fl. v. a. cuartir și lemnele trebuincioase.

Concurenții au ași așterne cererile lor instruite conform prescrierilor legii, la subscrierul oficiu protopresbiteral până la termenul indicat, prin posta ultimă Magyar-Lápos.

Cupșeni în 9 Septemvrie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

Samuil Cupșa m. p.,
protopresbiter.

Nr. 225.

[336] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci din comuna bisericăscă gr. orientală din Petroșeni, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide prin aceasta concurs cu termenul până la 15 Octombrie a. c.

Emolumentele sânt:

Salariu anual 200 fl. cuartir și lemne de foci.

Cererile concursuale instruite conform legilor din vigoare sânt a se așterne la subscrierul până la termenul sus amintit. Se vor preferi acei concurenți, care pe lângă cunoștințele de școală vor mai ave și pracsă în tipicul bisericii.

Hațeg la 15 Septembrie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

Nr. 157.

[537] 2-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Dobrei se publică prin aceasta concurs pe baza „statutului organic” §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877, Numărul 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului, anume în opitul Dobrei: dar numai după devenirea acestuia în vacanță fiind de prezent ocupat.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sânt: a) venitele ordinari protopresbiterale, cari stau din ajutorul de stat și din taxele, ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, b) venitele ordinari ale parochiei de clasa I în după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericăsc și școlar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun esamenul riguros de calificățiune; sau care după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirtoniți înainte de introducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrișă de mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificățiune gimnasiale acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zel și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor ave dela consistoriul arhidieceșan (plener) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au ași așterne suplicile de concurs la Veneratul Consistoriu arhidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima publică care a acestui concurs în foaia „Telegraful Român” alăturând câte o tabelă de calificățiune, care să conțină date esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericăsc) și locuința concurentului, anii etății, (anul, luna și ziua nașterii); studiile pregătitoare afară de

cele teologice (anul, locul și categoria acelora, esamen de maturitate, doctorat și altele); studiile pregătitoare teologice (anul, locul acelora și esamenul de calificățiune); serviciile de până acum pe terenul bisericăsc (timpul locul și categoria acelora); în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sânt de a se întări cu documente, cari să se acudă în original, precum; carte de botez, testimonii școlastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de servicii bisericăsc și eventualminte toate altfel de recomandări.

Dobra la 29 August 1883.

Comitetul protopresbiteral al tractului Dobrei.

Ioan Papiu m.p., Romul de Crainic m.p.,
pres. comit. protop. notar.

Nr. 318.

[538] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a din comuna Lupu, protopresbiteratul Mercurii, aproape de Blaj, se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publică care.

Emolumentele sânt:

a) Folosința a 3 jugere de pământ arătoriu și un juger și jumătate fânaș, lângă care se vor mai cumpăra alte 5 jugere din banii bisericii, însă numai în decurs de 3 ani.

b) Dela 45 de familii câte 20 de litre cucuruz sfărmit, din care a treia parte este a cantorilor.

c) Dela 45 de familii câte una și de lucru, din cari a treia parte asemenea se dă cantorilor.

d) Venitele stolare regulate.

Toate acestea la olaltă dau calculate în bani un venit de 256 fl. v. a.

În fine se observă, că de prezent nu este casă parochială corespunzătoare, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parochiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au ași adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile existente până la termenul sus indicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

Mercurea la 25 August 1883.

Ioan Droc m. p.,
adm. prot.

Nr. 317.

[539] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a din comuna Broșteni, protopresbiteratul Mercurii, se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publică care.

Emolumentele sânt:

a) Folosirea a 11 jugere și 528° pământ parte fânaș parte pământ arătoriu.

b) Dela 50 de familii câte 20 litre cucuruz sfărmit.

c) Dela 50 familii câte o și de lucru.

d) Venitele stolare regulate.

Toate venitele la olaltă dau o sumă de 313 fl. v. a.

În fine se observă, că de prezent nu este casă parochială, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parochiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au ași adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile existente până la termenul susindicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea.

Mercurea la 15 Septemvrie 1883.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Droc m. p.,
adm. ppres.

Nr. 190

[540] 2-3

CONCURS.

Se publică în înțelesul laudatei ordinațiuni consistoriale din 4 August 1883. Nr. 2346. B. pentru stațiunea de capelan lângă de tot neputinciosul și bătrânul Ioan Brendușe în (Erdő sz. György) Sangiorgiul montan, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Mureș-Oșorheiului cu termen de 30 de zile dela prima publică în „Telegraful Român”.

Emolumentele:

a) Casă de locuit, grajd, șură, grădină de legumi.

b) Venitele stolare jumătate, care computele în bani fac 200 fl.

c) Se poftesc ca fiitorul capelan până va fi în viață parochul bătrân să poarte și oficiul de învățătoriu pe lângă plata de 100 fl.

d) Se poftesc ca concurențele să aibă ceva cunoștință de limba maghiară.

Concurențele instruiu și concursul în înțelesul legilor va avea înainte de expirarea termenului a și'l ascerne oficiului protopresbiteratul gr. or. în Mureș-Oșorheiului.

M. Oșorhei, 10 Septemvrie 1883.

Cu împreună înțelegerea respectivului comitet parochial:

Parteniu Trombițaș de Betlen m. p.,
protopresbiter.

Nr. 304. 1883

[535] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa III Buru, protopresbiteratul Lupșei, în sensul înaltei rezoluțiuni consistoriale din 20 Septemvrie 1882 Nr. 2968 B. se escrie concurs cu termenul până în 20 Octombrie 1883 v.

Emolumentele sânt:

a) Porțiunea canonică de 1126° arător, 1 jug. 1433° de cucuruz, 300° fânaș și folosirea cimiteriului,

b) 46 ferdele cucuruz sfărmit,

c) 70 zile de lucru,

d) lemnele de foc trebuincioase și

e) venitele stolare.

Se observă, că venitele preoțesci se vor înbunătăți aflându-se pământuri de cumpărat în valoare de circa 300 fl. reparându-se și casele parochiale.

Doritorii de a competi la acest post să și aștearnă petițiunile lor instruite în sensul „Statut org.” și a Reg. pentru parochii” la acest oficiu până la termenul prefript.

Ofenbaia în 12 Septemvrie 1883

Pentru comitetul par. respectiv

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 295

[546] 1-3

EDICT.

Ioan Badea din Brașov a părăsit cu necredință mai mult ca de 15 ani pe legiuita sa soție, Marina Nicolae Gușiu tot din Brașov, fără de a se sci locul, unde se afla și de mai trăese este prin aceasta citat, ca în termen de trei luni dela prima publică a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dincontra și în absența lui se va decide procesul divorțial întentat asupra-i de soția sa.

Brașov 9 August 1883.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Brașov I.

Iosif Barac m. p.,
protopresbiter.

Nr. 3941 civ. 1883.

[541] 3-3

Publicațiune.

Pentru începerea lucrărilor premergătoare în cauză de segregarea pădurei comunei Șasa, precum și pentru regularea reprezentanței, primirea preliminarului de spese, statorirea obiectului de pertractat și prezentarea inginerului operator se pune termenul de 5 Noemvrie 1883 în fața locului în comuna Șasa, despre ce prin acestea sânt încunoscințați toți interesații în afacerea această.

Din ședința tribunalului reg. din Dej ținută în 1 Septemvrie 1883.